

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vniuers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

14 An bona Vsurarij sint ipso iure tacita hypothecata, pro soluendis Vsuris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

fructifera, tunc usurarius non habet dominium fructuum ex ea perceptorum: & hoc iuxta secundam opinionem, quam diximus communem in cap. *procedenti*: quia sicut iuxta eam opinionem usurarius non habet dominium rei usurariae, sic nec habet dominium fructuum perceptorum; quia sunt fructus quos fert ipsa res. At verò iuxta primam opinionem, quam posuimus in cap. *procedenti*, sicut usurarius habet dominium rei usurariae: licet eam in foro conscientiae restituere teneatur: sic etiam habet dominium fructuum perceptorum ex re usuraria fructifera: licet eos in conscientia restituere teneatur. Tertio, si res usuraria est fructifera, & usurarius vendit eam, tunc pretium non pertinet ad mutuatarium, sed nec usurarius potest sibi retinere: quia res vendita potest per euctionem extorqueri ab emptore, & re illa eucta, usurarius tenebitur in conscientia totum pretium restituere emptori, à quo res est per euctionem extorta. Item si usurarius rei usurariae fructus vendiderit, etiam pretium non pertinet ad mutuatarium; quia fructus venditi, quamdiu existant, possunt per euctionem vindicari: & tunc usurarius tenebitur totum pretium fructuum restituere emptori, cui sunt fructus per euctionem adempti.

Ad argumenta primae opinionis respondetur: ad primum, negamus lucra ex pecunia usuraria patta, esse veluti rames ipsius pecuniae; quoniam non oriuntur ex ea, sed ex industria, & diligentia ipsius usurarii.

Ad secundum respondetur, Usurarium non dici propriè, & strictè furem, & raptorè, sed latè dumtaxat. Item, etiam esset fur, nihilominus tamen iuxta prædicta, fur si ex pecunia futura aliquid emas, vel sua industria aliquid lucrificat, sibi acquirit.

Ad tertium respondetur, rem emptam loco pretij succedere in hereditatibus, fideicommissis, & dotibus; non autem generaliter in quibuscumque rebus.

An bona usurarij sint ipso iure tacite hypothecata pro soluendis usuris.

CAPVT XIII.

NON parum refert scire, An bona usurarij sint tacite hypothecata ipso iure pro usuris soluendis: quia si sicut, consequetur inde, ut ad quoscumque perueniant huiusmodi bona, transeant cum tali hypotheca, quae est obligatio realis; ita ut officio iudicis possint ea bona vindicari in quacumque sint possessione. Si verò non sint hypothecata, tunc consequenter non transeunt ad alios obligatione reali pro usuris soluendis, sed quamdiu sunt penes usurarium, erunt obligata pro usuris soluendis obligatione tantum personali: quod est dicere, usurarium personaliter esse obligatum ad usuras soluendas; & quia ipse persona est obligata, consequenter bona ipsius quamdiu apud ipsum existant, sunt obligata, ita ut ipse usurarius ex suis quibuscumque bonis teneatur usuras soluere.

In hac igitur re sunt tres opiniones. Prima ait generaliter omnia bona usurarij esse tacite hypothecata. Ita Glossa in cap. *Cum tu*. & cap. *Tua nos*. de *Vsuris*. & cap. *Quamquam*. de *Vsur*. in *Sexto*. Baldus in l. *Executores*. C. de *Executione rei iudicatae*. & l. *final*. C. de *Seruo pignori dato manumisso*. Albericus in l. *Pro officio*. Cod. de *Admin. tuto*. Ripa in l. *Senatus consulto*. ff. *Quib. in caus. pignus tacite contrahitur*.

Hanc opinionem fuisse veterum Canonistarum communem, tradit Panormit. cap. 1. & fin. de *Vsuris*: Sed ait oppositam sententiam esse Iuniorum Canonistarum, & veriorè.

Secunda opinio ait, quod licet alia bona usurarij non sint ipso iure tacite obligata pro usuris soluendis, nihilominus tamen possessiones siue res emptas ex pecunia usuraria, esse tacite hypothecatas. Sic Medina *quest. 4. de*

Vsurâ, ad 4. principale, circa finem. Gabriel in 4. distinct. 15. *quest. 1. art. 2. conclus. 2.* Lapus allegat. 74. Ioan. Lupus de *donat. §. de numero 23.* & probant ex cap. *Cum de Vsuris*. ubi dicitur, vt possessiones emptae ex pecunia usuraria, vendantur, & ex earum pretio soluantur mutuatariis quicquid est per usuram acceptum.

Tertia opinio asserit, generaliter bona usurarij, etiam si sint emptae ex pecunia usuraria, non esse tamen ipso iure tacite hypothecata realiter pro usuris soluendis. Sic Abbas loco *supra citato*, & citat Ioan. Andr. Hostiens. Fredericum, addens præterea hanc esse communem sententiam Iuniorum Canonistarum. Ita Caietanus in *Opusculis*, Tom. 2. *tract. 8. cap. 4.* Sotus *lib. de Iustitia, quest. 1. art. 4. ad 3.* Couarr. *lib. 3. Variarum resolutionum. cap. 3. nu. 6.* Siluestr. *ver. Vsurâ, 6. quest. 3.*

In hac re vltima sententia est verior: nam tacita hypotheca non est ex natura rei; nisi ubi iure aliquo humano est inducta. Sed nullo iure humano, ciuili, vel canonico huiusmodi tacita hypotheca est inducta: ergo non est, &c.

Ad Cap. *verò, Cum tu, de Vsuris*. respondetur, multos decipi, putantes ibi loqui Pontificem de possessionibus per usuram pecuniam comparatis, & translatis: & ideo dicunt, Pontificem ita tenere, vt vendantur: quod auit, non intelligi ex iure; sed solum locum esse Pontificem ex æquitate humana.

Sed reuera Pontifex loquitur de possessionibus acquisitis ex pecunia usuraria: sed adhuc manentibus apud ipsum usurarium: & ideo merito ex iure Pontifex constituit, vt vendantur; non quia sint ex possessiones tacite hypothecatae, pro restitutione usurae; sed quia quamdiu sunt apud usurarium, obligatione personali ipsius usurarij sunt obligatae pro restitutione usurae; ad quam ipse usurarius est personaliter obligatus; & ratione ipsius omnia bona eius, & non solum possessiones ex usuraria pecunia emptae. Et hinc fit, vt si illa possessiones transeant ad alium tertium, nullam habeant hypothecam; quia personalis obligatio non transit ad tertiam personam; nisi illa sit heres, quae eo ipso, quod repraesentat personam defuncti, succedit in eius obligationibus; & iuribus etiam personalibus.

An Contractus cum usurario facti, sint validi.

CAPVT XIII.

DE hac re legendi sunt, Sotus *lib. 6. de Iustitia, quest. 1. art. 4. ad 3.* Adrianus in 4. de *Restitui. quest. qua incipit, Ex his alia oritur questio*, §. *Hoc igitur supposito*. Gabriel in 4. dist. 15. *quest. 15. art. 3. dub. 16.* Paludanus *item in 4. eadem quest. 2. art. 5.* Nauarr. *cap. 17. num. 266.* & segg. Siluestr. *verb. Vsurâ*. & Angelus *verb. Restitutio. verbi Vsurarius*. Medina de *Rebus restituendis, quest. 10.* & de *Vsurâ, quest. 4. ad 3.* Couarr. *lib. 3. Variarum resolutionum. cap. 3. num. 6.*

Questionis sensus hic est, An contractus, quem V. G. Titius celebrat cum Caio usurario, ita sit iure validus, vt licet Caius usurarius in conscientia teneatur restituere, quae per usuram accepit, Titius tamen possit tutè conscientia sibi retinere, quod habet ex contractu celebrato cum Caio? Finiamus enim, Caium pretio aliquid vendidisse Titio, nimirum possessionem; An Titius possit tutè conscientia, sibi retinere possessionem emptam, licet Caius usurarius teneatur restituere usuras?

In hac re, Primò dicimus, res per contractum celebratum cum usurario accepta, siue sit consumptibilis vsu, siue non, si ab eo fuit per contractum usurarium comparata, quamdiu existat in specie, semper est restitutioni obnoxia, vbi cumque sit penes aliquem possessorem. In hoc conueniunt omnes Auctores, præter vnum Medianam, qui ait